

Мотиваційні механізми представляють систему взаємодіючих чинників, засобів, структур, відносин і зв'язків. Для забезпечення ефективності навчання необхідно, щоб особливості побудови і організації учбового процесу на різних етапах освіти відповідали мотиваційній сфері тих, хто навчається. Підвищення мотивації необхідне, оскільки саме нею пояснюються інтенсивність в здійсненні вибраної дії, активність в досягненні результату і мети діяльності.

Список літератури

1. Nunan D. Language Teaching Methodology. A Textbook for teachers, Prentice Hall, New York, 1991.
2. Oxford R.L. Language Learning Strategies. What every teacher should know. Heinemann Publishers, Oxford, 1990.
3. Залевская А.А., Введение в психолингвистику. Москва.- 2000.
4. Парфенова Н.И. Формы повышения интереса к иностранному языку. Ленинград.- 1984.
5. Bird D. Lerner Development, Teacher Responsibility. Forum, Volume 31 № 34, October, 1993.

Статья посвящается новому подходу к изучению иностранного языка в современных условиях с учетом внешних факторов обучения и внутренних мотивов обучаемых.

The article deals with a new approach to studying a foreign language in modern terms taking into account external factors of teaching and students' internal reasons.

УДК 330.142.22

В.П.Кравченко, доц., канд. екон. наук, В.І.Кравченко, доц., канд. техн. наук
Кіровоградський національний технічний університет

Банки в умовах фінансової кризи

Фінансовий сектор, як самостійний сегмент економічної системи особливо вразливий до кризових явищ. Світовий досвід свідчить, що фінансові та банківські кризи стали для світової економіки досить поширеним явищем. Слабка банківська система гальмує її подальший розвиток. Банківська криза в Україні є типовою грошово-кредитною кризою, яка призвела до загострення суперечностей в економіці і уповільнення темпів її зростання. Проблема фінансової стабільності значною мірою залишається не вирішеною

фінансовий сектор, банки, криза, ліквідність, активи банку, депозити, кредити, інфляція

Протягом останніх десятиліть спостерігалася значна нестабільність розвитку фінансового сектору. Фінансовий сектор, як самостійний сегмент економічної системи особливо вразливий до кризових явищ, а в умовах лібералізації фінансових ринків ця проблема набуває усе більшої гостроти. Значення банківської системи виявляється в тому, що в умовах глобалізації їй належить провідна роль у світовій економіці і слабка банківська система гальмує її подальший розвиток.

Аналіз світового досвіду свідчить, що фінансові та банківські кризи стали для світової економіки досить поширеним явищем. Так фахівці зазначають, що протягом 1970-2000 рр. у 93 країнах світу відбулося 112 банківських криз. За останнє десятиліття серед найбільш фінансових потрясінь була азійська криза 1997 р., російський дефолт 1998 р., кредитна криза в США 2007 рік, криза світових фондових ринків на початку 2008 р.

Найбільша кількість банківських криз відбулася у країнах Латинської Америки (32 банківські кризи за період із 1970 по 2004 рік). Середня тривалість кризи у цих

країнах становила 3,3 року. протягом року після кризи в зазначених країнах відношення державного боргу до ВВП зростало в середньому приблизно до 40%. Сукупні втрати внутрішнього валового продукту становили близько 16%. Отже, як свідчить досвід, банківська криза за дуже короткий строк може звести нанівець багаторічні досягнення макроекономічного керування. Суттєвий вплив на світову економіку в 2007 році спричинила кредитна криза в США, наслідки якої ще остаточно не визначено, однак, за попередніми оцінками МВФ, збитки фінансового сектору можуть становити від 400-800 млрд. доларів США [1].

Метою даної статті є виявлення найважливіших чинників, які вплинули на банківську кризу України.

Оцінкою стабільності фінансового сектору та зокрема зміцненням банківської системи займалися такі вітчизняні науковці як В.Александров, О.Барановський, Г.Задорожній, Д.Полозенко, В.Мищенко, В.Зінченко та інші.

В економічній літературі значна увага приділяється проблемам фінансової нестабільності з точки зору банківських установ як складової фінансового сектору. Українськими науковцями проаналізовано і узагальнено світовий досвід фінансових і банківських криз. Так, досліджуючи умови виникнення банківських криз ними було встановлено їх можливі причини: внутрішня економічна політика, зовнішні макроекономічні умови, політика обмінного курсу, структура фінансової системи країн, недосконалість контролю та регулювання.

Не дивлячись на зусилля багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців проблема фінансової стабільності значною мірою залишається не вирішеною підтвердженням якого є бракування якісних систем раннього попередження фінансових і банківських криз. Так, у січні-вересні 2007 року тривали позитивні тенденції в динаміці строкової структури депозитів. Обсяг довгострокових депозитів збільшився на 36,3% - до 109,8 млрд. грн., а їх питома вага в загальному обсязі депозитів зросла з 43,7 до 44,3% [2].

Протягом 2007 року банки відкривали депозитні рахунки під 13,5% річних. Починаючи з II кварталу поточного року банки підвищили ставки у розмірі 17-18% річних, на сьогоднішній день банкіри подолали психологічний бар'єр в 22% річних по депозитному вкладу в гривні. Вкладники почали довіряти комерційним банкам і це видно з рисунку. За даними НБУ станом на 1 серпня 2008 року кошти фізичних осіб у банках України склали 196267 млн. грн.

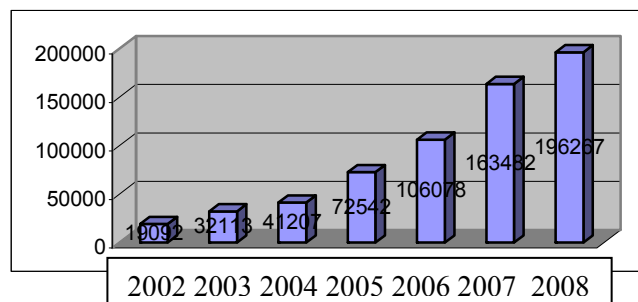

Рисунок 1 - Кошти фізичних осіб за 2002-2008 роки

На перший погляд настала золота пора для вкладників, які зараз можуть покласти гроші у крупні банки і отримати дохід. Але на практиці виявляється, що привабливі пропозиції дуже часто приховують для клієнтів масу неприємних несподіванок, не тільки у кризових, але й у стабільних ситуаціях. Найбільш характерним прикладом в цьому відношенні є так звані „прогресивні” депозити. Дана програма передбачає, що у перший місяць ставка складає 11%, на другий – 15% і на третій – 20% річних. Пересічному вкладнику не легко швидко розрахувати реальну доходність, тобто ефективну ставку за цим вкладом. Згідно розрахунків, вона складатиме приблизно 15,34 % річних. Крім того,

більшість банкірів визнають, що депозитні пропозиції по ставці 20% річних і вище – це лише маркетинговий хід.

Кінець 2008 року не приніс вкладникам спокою. Знецінення грошей, яке відбулося внаслідок підвищення інфляційних процесів, не спонукає населення їх заощаджувати. За даними Мінекономіки України за вісім місяців 2008 року інфляція сягнула 14.8 % при зростанні ВВП 6%, доходи населення зростали нижчими темпами порівняно з попередніми роками. Впродовж 2007-2008 років в економіці України спостерігалось порушення співвідношень між доходами населення і зростанням ВВП: відповідно 34.7 і 7.3 відсотка. Тобто можна зробити висновок, що фінансова криза вже мала свій початок. Інфляція в Україні може досягти великого двозначного числа і з'їсти не лише доходи населення, а й їхні заощадження.

У зв'язку з фінансовою кризою в Україні, знову з'явилася паніка у населення, щодо неповернення вкладів. Населення почало розривати договори з банками, щодо своїх заощаджень. За перший тиждень жовтня поточного року населенням із банків було вилучено 6 млрд. грн. Відтік грошей негативно вплинув на рівень ліквідності комерційних банків і тому згідно з постановою НБУ, банками були замороженні депозитні рахунки вкладників.

Значні економічні і соціальні втрати, які відбуваються внаслідок банківської кризи в Україні, переконують у необхідності створення системи запобігання зростання аналогічних явищ в банківській системі.

Не краща ситуація з кредитування населення. Наслідком міжнародної фінансової кризи для більшості українських банків стало підвищення ризику ліквідності, оскільки в умовах обмеження зовнішніх ресурсів для кредитування банки оптимізують обсяг високоліквідних активів з метою вивільнення ресурсів для кредитування. Динаміка високоліквідних активів на початку 2008 року підтверджує, що банки використовували високоліквідні активи для надання кредитів. Частка високоліквідних активів у банківській системі України за перший квартал 2008 року скоротилася з 10,3% до 8,8% [3]. До підвищення ризику ліквідності може призвести зростання довгострокової незбалансованості активів і пасивів за строками, оскільки українські банки запозичували на зовнішніх ринках довші ресурси, ніж на внутрішньому ринку і могли їх використовувати для надання кредитів. Всі ці проблеми банки створили собі самі, спекуюючи на видачі кредитів населенню у великих обсягах і під високі проценти.

Міжнародна фінансова криза – це насамперед попереджувальний сигнал про необхідність посилення контролю за ризиками при кредитуванні населення. Українські банки в свою чергу проігнорували цей сигнал і надавали „легкі” кредити фізичним особам, які мали і мають граничний рівень доходів. Такий шлях спричинив банківську кризу в США. Але банки залишаються більш захищеними ніж населення. Що повинні чекати боржники у ситуації коли відсоткова ставка за кредитами у грн. підвищується з 14% до 25%?

Банківська криза в Україні є типовою грошово-кредитною кризою, яка призвела до загострення суперечностей в економіці і уповільнення темпів її зростання. Окрім того, банківська криза виникає у результаті діяльності самих банків, адже акціонери банку зацікавлені у збільшенні активних операцій, зокрема ризикованих, а вкладники зацікавлені в поверненні депозитів і процентів за ними.

З метою забезпечення стабільності розвитку банківської системи України потрібне збалансоване співвідношення між внутрішніми та зовнішніми джерелами, а також використання вітчизняними банками коштів населення як основного джерела фінансових ресурсів.

Таким чином основними чинниками, які вплинули на банківську кризу в Україні є значне зменшення обсягів ВВП, зростання інфляції, зниження рівня ліквідності банківського сектору, погіршення добробуту населення.

Список літератури

1. В. Міщенко, В. Жупанін „Проблеми збалансованості внутрішніх заощаджень банків в умовах нестабільності фінансових ринків”. Вісник НБУ, № 7, 2008. – С.9.
2. Монетарний огляд НБУ за III квартал 2007 р. – С.6.
3. Міжнародний досвід та його вплив на розвиток банківської системи України. Вісник НБУ. № 7. 2008. – С.62-65.

Финансовый сектор, как самостоятельный сегмент экономической системы особенно впечатлителен к кризисным явлениям. Мировой опыт свидетельствует, что финансовые и банковские кризисы стали для мировой экономики достаточно распространенным явлением. Слабая банковская система тормозит ее последующее развитие. Банковский кризис в Украине является типичным денежно-кредитным кризисом, который привел к заострению противоречий в экономике и замедления темпов ее роста. Проблема финансовой стабильности в значительной мере остается не решенной.

Financial sector, as an independent segment of the economic system is especially impressionable to the phenomena of crises. World experience testifies that financial and bank crises became the widespread enough phenomenon for a world economy. The weak banking system breaks its subsequent development. A bank crisis in Ukraine is a typical financial crisis which resulted in sharpening of contradictions in an economy and deceleration of rates of its growth. The problem of financial stability to a great extent remains not decided.

УДК 378.147

В.О. Гребенюк, викл., І.О. Головка, викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Навчання професійно спрямованого іншомовного читання у немовних вузах

В статті розглядаються питання формування навичок і вмінь іншомовного читання літератури за фахом студентів.

іншомовне читання, фаховий текст, етапи роботи з текстом

Стосовно використання в професійній діяльності іноземної мови, в практиці спеціаліста будь-якого профілю значне місце займає читання іншомовної спеціальної літератури. Тому формування цього типу мовної діяльності повинно стати основною метою занять з іноземної мови.

Чинна програма для немовних вузів 1990 року передбачає обов'язкове вивчення студентами іноземної мови протягом першого та другого курсів. Метою такого навчання є формування іншомовної комунікативної компетенції. Читання входить до сфери комунікативної діяльності людини. Найбільш часто використовуваними жанрами науково-технічної літератури є стаття, довідник і патент.

Цілі навчання читання іноземною мовою є різними на різних етапах і визначаються як досягнення того чи іншого рівня комунікативної компетенції. Так, перший етап (I семестр) є перехідним між шкільним і вузівським курсами навчання. Зважаючи на те, що переважна більшість студентів-першокурсників не володіють